

عنوان مقاله:

سرگذشت دانشگاه های کشور بعد از انقلاب بررسی مقایسه افت و خیزها، فراز و فرود ها و افراد در دانشگاه ها

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرایندهای تعلیم و تربیت (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

احمدرضا زارعی - دانشجوی کارشناسی رشته آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان کرمانشاه

خلاصه مقاله:

این مقاله با هدف ارائه تحلیل از روند تاریخی آموزش عالی در ایران، تنظیم و در آن تلاش شده است که به این سوال پاسخ داده شود که تحولات فرهنگی، اجتماعی، و سیاسی چه نقشی در توسعه مراکز آموزش عالی ایران داشته اند؟ مقاله حاضر با توجه به ماهیت موضوع، سیر تاریخی آموزش عالی را در سه دوره باستانی، عصر میانه، و عصر حاضر بررسی و با رویکردی نقادانه شرایط و عوامل اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، و فرهنگی هر دوره را تحلیل و تبیین کرده است. یافته های این مطالعه نشان داد که ثبات و پایداری حکومت مرکزی نقش موثری در شکل گیری و توسعه مراکز آموزش عالی داشته است؛ به طوری که، همزمان با حاکم شدن این وضعیت بر فضای سیاسی و اجتماعی، ضمن توسعه مراکز یادشده، کتابخانه های مجهز راه اندازی و برای آسان سازی دسترسی به این مراکز شبکه راه ها توسعه و اصلاح شدند. این وضعیت تمایل دانشمندان دیگر کشورها به خصوص یونانی ها را به حضور در مراکز آموزش عالی ایران افزایش داد. همزمان با تشکیل دانشگاه جندی شاپور در دوره ساسانیان، رشد مراکز آموزش عالی به اوج خود رسید. در عصر میانه که با ظهور اسلام آغاز شد، مراکز آموزش عالی غیردولتی شکل گرفت و ورود زنان به مراکز آموزش عالی آزاد شد. عصر جدید با شکل گیری «دارالفنون» در دوره قاجار آغاز شد. دارالفنون با رویکرد حرفه ای و کاربردی به دانش جدید و به منظور پاسخگویی به نیازهای تخصصی، خصوصا در عرصه نوسازی ارتش و مقتضیات زمان شکل گرفت. از مهمترین وقایع علمی دوره جدید تاسیس دانشگاه تهران در ۱۳۱۳ است.

کلمات کلیدی:

دانشگاه، انقلاب، آموزش عالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1648188>

